

ODGOĐEN NASTAVAK SUĐENJA MILOŠEVIĆU

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Advokati su se uspjeli izboriti za odlaganje postupka zbog pripreme ključnog svjedoka. Nakon što se svjedok koji je najavljen kao najvažniji u okviru dokaznog postupka obrane nije pojavio u Hagu, suđenje Slobodanu Miloševiću odloženo je za gotovo dva tjedna.

Taj ključni svjedok zapravo je Momir Bulatović, koji je početkom devedesetih obavljao funkciju predsjednika Crne Gore. No, dotični je – iz osobnih razloga – odložio dolazak.

Tužiocima tvrde da je Bulatović, zajedno s Miloševićem, tokom 1991. i 1992. sudjelovao u nastojanju da se s oko trećine hrvatske teritorije ukloni nesrpsko stanovništvo. A u vrijeme kada je 1999. godine eskalirala kriza na Kosovu, Bulatović je bio premijer Jugoslavije.

Prije no što je proglašeno odlaganje, Milošević je ovoga tjedna izveo dvojicu svjedoka čiji su se iskazi ticali spomenutih sukoba.

Prvo se pred sudom pojavio Slobodan Jarčević, koji je od listopada/oktobra 1992. obavljao funkciju ministra inozemnih poslova (na hrvatskom teritoriju) samoproglašene Republike Srpske Krajine (RSK), da bi u travnju/aprilu 1994. postao savjetnik za vanjsku politiku predsjednika RSK-a, Milana Martića.

Jarčević je navodni plan o tome da se od kolovoza/avgusta 1991. do lipnja/juna 1992. protjera nesrpsko stanovništvo s oko trećine hrvatske teritorije nazvao „iluzijom“. Po njegovim riječima, zapravo su sami Hrvati organizirano napuštali područja na kojima su prevladavali Srbi.

Svjedok je istakao da je, nasuprot tome, upravo hrvatski predsjednik Franjo Tuđman nadzirao kampanju progona koja je bila toliko zastrašujuća da se od nje „ledila krv u srpskim žilama“. Govorio je o spaljivanju srpskih kuća i lokala, te o prisilnoj konverziji pravoslavnih Srba u katolicizam.

Tokom tog razdoblja, tvrdi Jarčević, oružje za hrvatske borce uvoženo je iz zemalja kao što su Njemačka, Austrija i Mađarska.

Svjedok je također porekao navode tužilaštva po kojima je na vlasti RSK-a u najvećoj mjeri utjecao Miloševićev režim. A kada su mu spomenute tvrdnje Milana Babića – bivšeg predsjednika RSK-a koji je pristao biti svjedok optužbe – da je Milošević događajima u Hrvatskoj upravljao posredstvom vlastitih „paralelnih struktura“, Jarčević ih je opisao kao „čistu besmislicu“.

Jarčević je izjavio da su odnosi između RSK-a i Beograda „imali sve karakteristike odnosa među dvama državama“.

Neposredno po početku unakrsnog ispitivanja, tužiteljica Hildegard Uerc-Reclaf (Hildegard

Uertz-Retzlaff) konstatirala je kako prije stupanja na ministarsku dužnost u vladi RSK-a Jarčević zapravo

nije ni boravio u regiji. Njegovo jedino putovanje u Hrvatsku bilo je odlazak na šahovsko natjecanje u Puli (sjeverozapadna Hrvatska), ožujka/marta 1991.

Čak i kada je postao ministar inozemnih poslova, Jarčević je – kako je sam priznao – uglavnom ostao vezan za kancelarije koje su se zapravo nalazile u Beogradu.

Uerc-Reclafova je svjedoka također suočila s nizom dokaza koji govore o povezanosti između Miloševićeve i vlade RSK-a, uključujući i pismo koje je Martić u travnju/aprilu 1993. uputio jugoslavenskom predsjedniku, a u kojem traži financijsku pomoć za lokalne vlasti. Jarčević je uzvratilo tvrdnjom da je Beograd vladi RSK-a u to vrijeme dugovao određeni novac, te da je u pitanju vjerojatno bio dogovor oko povratka tih sredstava.

Osim toga, tužilaštvo je emitiralo i tajno snimljene ratne telefonske razgovore u kojima se moglo čuti kako Milošević kritizira Martića zbog incidenata iz svibnja/maja 1995., do kojih je došlo nakon hrvatske ofenzive na Zapadnu Slavoniju, poznatije kao Operacija Bljesak.

Svjedok je pak rekao da su „čak i mala djeca“ u Jugoslaviji znala da je nastala situacija zapravo bila posljedica hrvatskih provokacija.

Nakon Jarčevića, kao Miloševićev svjedok pojavila se i Elis Mejhon (Alice Mahon), koja je tokom devedesetih bila članica britanskog parlamenta, a počevši od 1992. i parlamentarnog komiteta NATO-a.

Ona je pred sudom rekla da bombardiranje Jugoslavije koje je 1999. učinio NATO smatra nezakonitim i „isključivo političkim“. Po njenom mišljenju, upravo je to bombardiranje – a ne navodni progon državnih službi sigurnosti – pravi razlog zbog kojeg je više stotina tisuća kosovskih Albanaca tokom 1999. napustilo svoje domove. Dodala je i da su joj Albanci s kojima je naknadno razgovarala kazali da su ih na odlazak nagovorili pripadnici odmetničke Oslobođilačke vojske Kosova (OVK).

Mejhonova je čak išla toliko daleko da je tvrdila da su zračni udari svjesno bili upereni protiv civilnih ciljeva. „Ja zaista vjerujem da bi se i NATO trebao naći na optuženičkoj klupi“, izjavila je ona pred sudom.

Svjedokinja je osporila i navode tužilaštva o napadu koji su vladine snage u siječnju/januaru 1999. izvršile na selo Račak, gdje je navodno stradalo oko 45 Albanaca.

Ona je vlastito iskustvo s Vilijemom Vokerom (William Walker) – koji se, kao tadašnji čelnik kosovske Verifikacione misije OESS-a, među prvima pojavio na mjestu gdje se navodno odigrao masakr i progovorio o onome što se dogodilo – opisala kao „užasno“. Mejhonova je ukazala na to da je Voker tokom osamdesetih pomagao pripadnicima Kontre u Nikaragvi, a prisjetila se i njegovih razgovora s vojnicima, humanitarnim radnicima i stanovnicima Kosova, koji su je ostavili u uvjerenju da je OESS u stvari pod utjecajem američke CIA-e.

„Svakako ne mislim da je trebalo da razaramo tu zemlju na osnovu onoga što je rekao gospodin Vilijem Voker“, izjavila je ona, i dodala: „Mislim da u onome što se dogodilo u Račku ima nečeg veoma sumnjivog.“

Tokom unakrsnog ispitivanja, Mejhonova je priznala da su dokazi koje posjeduje o utjecaju CIA-e na OESS općenite prirode, napomenuvši kako je o spomenutom odnosu i željela progovoriti krajnje uopćeno.

A kada se povela rasprava o nalazima forenzičara u Račku, Mejhonova se pozvala na pojedinačne izjave koje su date predstavnicima Komiteta za mir na Balkanu – to jest, organizacije u čijem je osnivanju i sama sudjelovala.

Nastavak suđenja zakazan je za 14. ožujka/mart, kada bi se pred sudom napokon trebao pojaviti i Bulatović.

Michael Farquhar je izvještač IWPR-a iz Londona.

Location: Kosovo

Focus: Medunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/odgoden-nastavak-sudenja-milosevicu>